

Ma 4. nezelu po swëtej tschojosczi.

Wërnny humožnik Jesu Kriste! hulej ty sam pšes twojogo swëtego Ducha do našch hutšobow tu Božu lubosež, kotarejež dla won schi, ako swojog jadnog porožoneg syna, ja naš powdał jo, a twoju luboscž, kotarejež dla ty na tschizy ja naš humrël by, a huzyn pšes taki hogen teje Božeje lubosczi, našche symne a humarke hutšoboy goruze, aby my Boga a našchogo blishego lubowali. Amen!

Ty dejsch twojogo blishego lubowasch, ako sam še! Tak, l. p! žejo Bog našch nejhuschy knes, našch pschichodny šudnik, ale tež našch nejwëtschy derezynar, kotaryž teke pschi talej pschikasni na našcho lëpsche glëdał jo. Pšcheto gaby jogo swëtoscz jo pschiwdała, nam pschikasasch, až my še mjasch sobu gramowasch dejmy, ga by my jedno schëžke a helške žhweñe mël; dokulaž won nam pať pschikasal jo, až my še mjasch sobu lubowasch dejmy, ga zo won nam s tym našcho žhweñe lažke a škodke huzynisch; pscheto, chtož swojogo blishego pschawe lubujo, ten ma to ñebjo we hutšobe! Ty dejsch twojogo blishego lubowasch, ako sam še! taku weliku pschikasni dajo Bog kuždemu žlowečoju, won žejo ku kuždemu wošebe: „ty dejsch twojogo blishego lubowasch, ako sam še!“ Chtoga pať jo našch blischy? kuždy žloweč, daschi wo jo, chtož won zo, daschi won nam dobre žhni, abo niz; našch blischy jo tež ten, kenž nam pschiwdu žhni; daschi ten žloweč ma s nami jadnu wëru ab niz, daschi jo žyd, abo turk, abo tatañ; won jo našch blischy. Pšcheto te schyčne maju s nami jadnogo stwori-